

DOM

Sida 1 (4)
Avdelning 4
Mål nr 3014-1999

Meddelad i

KLAGANDE	X
MOTPART	Skattemyndigheten
ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE	Länsrättens i Örebro län dom den 12 juli 1999 i mål nr 2409-98 (se bilaga A)
SAKEN	Vägavgift enligt lagen (1997:1137) om vägavgift för vissa tunga fordon (LVA)

X (bolaget) yrkar återbetalning av vägavgift med ytterligare (10 524 – 8 560=) 1 964 kr jämte ränta från den 1 januari 1998.

Skattemyndigheten bestrider bifall till överklagandet.

Bolaget anför bl.a. följande. Dess fordon, Y, har burit de yttre kännetecknen såsom plogfästen fram, på sidan och bak samt fästen för sandspridare. Fordonet har huvudsakligen kört för Vägverket sedan 1985. Av bestämmelserna går inte att utläsa att en förutsättning är att fordonet också är registrerat som väghållningsfordon. - Bolaget hänvisar till en dom av länsrätten i Örebro län.

DOMSKÄL

Kammarrätten noterar att den länsrättsdom till vilken bolaget hänvisar har varit föremål för kammarrättens prövning den 13 september 1999, mål 2677-1998, varvid kammarrätten biföll skattemyndighetens över-

klagande. Således fastställde kammarrätten, med upphävande av länsrätts dom, skattemyndighetens beslut om vägavgift för fordonen i fråga.

Av 5 § första stycket LVA framgår att för fordon som är eller bör vara registrerat i det svenska bilregistret, och som inte är avställt, betalas vägavgift för rätten att använda det svenska vägnätet. Av andra stycket samma lagrum framgår att avgiftsplikt gäller för motorfordon eller ledad motorfordonskombination med en totalvikt på minst 12 000 kilogram om fordonet är avsett uteslutande för godstransport på väg.

Enligt 6 § LVA gäller inte avgiftsplikt för fordon som tillhör bl.a. väghållningen. En förutsättning för undantag är att fordonet bär yttre kännetecken som visar att fordonet tillhör någon av de i lagrummet angivna kategorierna. Av förarbetena till nämnda lagrum (prop 1997/98:12 s.39) framgår bl.a. följande.

”Med fordon som tillhör väghållningen avses fordon som tillhör Vägverket, kommun och annan väghållare och som uteslutande eller så gott som uteslutande används för väghållningsändamål. Ett anmälningsförfarande bör därför införas med en skyldighet för fordonsägaren att till bilregistret anmäla att fordonet används uteslutande eller så gott som uteslutande för väghållningsändamål. För fordon som är registrerade i det svenska bilregistret men som skall vara undantagna enligt avtalet gäller att de kategorier som skall befrias kan identifieras. För dessa fordon gäller således att vägavgift ej skall tas ut.”

Enligt 12 § LVA skall i fråga om vägavgift bestämmelserna i 36-39, 41-47 och 55 §§ fordonsskattelagen (1988:327) gälla i tillämpliga delar. Enligt 36 § fordonsskattelagen beslutas fordonsskatt genom automatisk databehandling på grundval av uppgifterna i bilregistret. Härav följer att även vägavgift påförs på grundval av uppgifterna i bilregistret. Avgörande för att ett fordon påförs respektive undantas från vägavgift är därför att fordonet är registrerat på ett korrekt sätt i bilregistret. Stöd härför utgör även uttalandet i förarbetena, att ett anmälningsförfarande bör införas med skyldighet för fordonsägaren att till bilregistret anmäla att fordonet används uteslutande eller så gott som uteslutande för väghållningsändamål. Identifieringen sker således genom uppgifterna i bil-

registret. Som en ytterligare förutsättning för avgiftsfrihet, förutom registreringen i bilregistret, skall enligt 6 § andra stycket LVA gälla att fordonet bär yttre kännetecken som visar att fordonet tillhör den angivna kategorin.

Av 57 b § bilregisterkungörelsen (1972:599) framgår bl.a. att ägare av fordon som avses i 5 § LVA, som inte anmält sitt fordon som väghållningsfordon men som avser att ändra användningen till väghållningsfordon, skriftligen skall anmäla det nya användningssättet till Vägverket.

Nämnda bestämmelse i bilregisterkungörelsen trädde i kraft den 1 januari 1998. Av övergångsbestämmelserna framgår att den som vid ikraftträdandet ägde fordon som avses i 5 § LVA, som uteslutande eller så gott som uteslutande används för väghållningsändamål, skulle senast den 20 januari 1998 skriftligen till Vägverket lämna uppgift om fordonets användning.

Kammarrätten gör följande bedömning.

Av utredningen i målet framgår att bolaget inte kommit in med anmälan om fordonets användning som väghållningsfordon senast den 20 januari 1998. Fordonet var därmed att betrakta som vägavgiftspliktigt och påford vägavgift lagligen grundad. Sedan fordonet registrerats som väghållningsfordon och vägavgiftsbevis inkommit till skattemyndigheten har återbetalning av vägavgiften skett för tio månader. Skäl för ytterligare återbetalning av vägavgiften har inte framkommit. Överklagandet skall därför inte vinna bifall.

DOMSLUT

Kammarrätten avslår överklagandet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 9).

Sten Englund

Lars Stridbeck

Cecilia Nermark
referent